

OLÁH ANDRÁS

A BEFALAZOTT ASSZONY UNOKÁI
(Baka Istvánnak)

vagyunk sár és vagyunk törek
tapasz a múlt csupasz falán
csonkká zúzott ujjunk kereszt
Déva romos bástyafokán

kísértenek festett szavak
s néma torkunk gyáva gyásza
– lettünk befalazott asszony
vért könnyező unokája

MÉGIS

Szemünk odvában
gyémánt-hidegségű csönd.
Tarkónkon köd-veríték
kígyózik: beszennyeződött
szavak indái. Porladnak
a kristály-ragyogású álmok
– mégis egymásé
maradék életünk – – –